

Dan Andersson

Dikter och brev [ms]

Diktmanuskripten återfinns i skriftställaren Fredrik Ströms arkiv H 134:55. Breven till Ström ligger i samma arkiv, och har signum H 134:62.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade manuskriptet tillhör Göteborgs universitetsbibliotek.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Göteborgs universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/AnderssonD/titlar/DikterBrev/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb99900417-faksimil>

1)

Visor från de stora skogarna

(Liljestil)

Tjuvskytten. So Dan Gudde som

Mått ar ännu, tung och darrhant
var han bliven, Jägar-Vilhelm,
satt med mig på dikestränder,
töljde lugnt sin konads sägner,
rökte, talade och sade:

" Bilsmän togo våra skogar,
togo våra magra tegar,
togo våra barn och hustrur.
Vilde göra oss till slavar,
och förbjoden blev vår jättemark
bröts det blev att högdjur döda.

Men jag tänkte: jag vill hämnas,
edra högdjur vill jag jälla
för att edert nu må mätta
mig och mina glepska ungar.

Vida, vida har jag färdats
högt på fjäll och djupt i dalar;
långt från bygd och mil från vägar
har min nötta bössa spungit
dödens räng för treårsälgar. —
Flått dem har jag, ostört ensam,
styckat mular, stekit på glöden,
ätit kött och druckit brännvin,
glad vid doft av blodet röda,
som föll rinner ut på marken.

Löftet har jag gömt i skrevor
under vindfänt, torokat granis,
tills jag hämtat kraft och vilat
nog ut kunnat hemåt draga
med min last av lär och bogar.

2)

Och i huden, varm och blodig
 har jag nylat säkert in mig
 för att dolda i beckermörkt bärgens
 sova utan onda drömmor,
 mätt av vilt och tröt att döda.

Gosse, jag har burit älylsöti
 räskvis genom varta dalar,
 vandrat över rånka myrar
 bort och åter till min slaktplats;
 mest i nätter, utan månljus,
 mest i becksvalt, stjärnlöst mörker,
 ledd av vinden, redd av ingen;
 burit salt från byn till bojan
 och grävt tunnor ner i marken,
 saltat ned alla tuckrat berran
 för en god och välgänt näring,
 mat åt krinnor, mig och ungar.

Nu är tiden långt på kvällen.
 sol går ner, det skymmer sakta
 kring de gamla kända marken.
 gammal är jag, slut är jakten,
 men jag yves och jag glödes
 över vägar jag har vandrat
 över faror jag har bröstat,
 mest dock över djur jag dödat
 och i mörka nätter styckat,
 medan markens nya heror
 slumrat mellan vita lalser."

Tjarnskytan Tr. i feb. ~~1914~~
 facklam 1914

3)

När Gården dog.

Han vred sig på sin soträng i vådorna kvad,
Gården, spelmon från Päina i Sjö:

"Jag skall spela för djävlarne i Gammel Ekens sal-
det är kusligt för en spelmon att dö!"

Hon rev och slet i täckerna och sparkade sig när,
och ränggaveln bralade och brast:

"Jag har tjänat under satan i tretton glova år,
jag har spelat mig i helvetet fast!"

Och Banga, predikanten, botade och bad:

"Fröls spelmon, som brutit dina bud!"

Men Gårdens gamla mor mente: "hon ha varit glad,
Gården spelmon har spelat som en guld."

Det är herrans vilja att hon orolig gör
att kenna utom öfver i ondsfollhet stod!

På intet hon som sin över besvarelse och föglolst är
kunna tala att man döms och är glad?"

Och Banga predikanten, som bod i hans hus,

hon darade och kände var blek,

hon hörd tydligt svartänglarnas sus.

När den lida kom att hömta sin stek.

Men Gården bara svar och förbannat sin nöd,

och ropade och tiggade om tid!

att vara sin felsteg, att på vin och bröd

tes ryndernas förlöfelse och frid.

På nert hon sig stierne, vildöga och blek

och rög Gammel-karn med baksfot och svans,

9)

som vinke välskommen till vartingens, lils,
och till ~~svallarna~~^{gula} smådjöveln dans.

På sög hon på sitt bock och muntade godnatt,
och blev ~~glad~~^{glad} och påbannade i mer,
sen dog hon med ett skallande, vassinnigt skrat
och ryckte stillsamt på söngholmen ner.

och stilla vart bring läget där spelmannen låg,
som följt djöveln med strängslut och lils,
Men till morgon men Banga, den ondlige, sög,
stå vid borden, bejovs och blek.

och Banga var allredan en skugga över rytt,
och påvisade i mer som för. —

Det är kusligt vara ~~varan~~^{förgjort} vid dödens äls,
att ha valttjunt vid ~~gamla-läsa~~^{tygtnodens} dör.

Men Gorken roer fövligt under grön och gus-
konke fick hon det bättre än man tror?
Konke spela hon på gästobas i Abrahams hus,
där den eviga fridromheten bor?

~~Joan~~ Amerson.

Gonäs den 21. 9. 1918.

~~2273~~

B. B.

Har du användning för en dikt
i julnumret? En bra sak för 50 kronor? Hur
snart bör den vara insänd?

Hälsningar från oss, frarna inbegripna.
vont.

Dan Andersson

799/10

Gonäs den 11 mars 1914.

Parti vän!

Häru i Holmhult. skola utgives
hos jor och åter på monumentet. "Org-
marschen", som troligtvis är mycket
svagt, möjligen för omarbetning. Det
är nödiga med beslut att utströmma is
i sin nuvarande för på trycket.

Med hälsning
Dan Andersson

Adress Gonäs.